

ŻEGLARZ POLSKI

Le navigateur polonais

The Polish Sailor

PRZEGLĄD

TYGODNIOWY

Poświęcony sprawom żeglugi
uwzględnieniem potrzeb

morskiej i rzecznej ze szczególnem
i zadań żeglugi polskiej.

Ceny ogłoszeń: za drobne ogłoszenia handlowe 40 gr za wiersz milimetry trzylamowy. Za powtórne ogłoszenia 30% niższe. Większe i stałe ogłoszenia według umowy. Poszukiwania pracy i wolne posady 25 gr za wiersz milimetry trzylamowy. — Ogłoszenia w tekście i przed tekstem 50% drożej.

Redakcja i administracja: TCZEW, ul. Hallera 17. Adres pocztowy: Tczew „Żeglarz Polski”. — Konto: P. K. O. 170 044. Wszystkie materiały i artykuły umieszczone w piśmie są płatne. Rękopisów redakcja nie zwraca.



PRENUMERATA: Rocznie w kraju 4 zł, zagranicą 7 zł; półrocznie w kraju 2 zł, zagranicą 4 zł; kwartalnie w kraju 1 zł, zagranicą 2 zł. Prenumeratę prosimy wpłacać na konto P. K. O. 170 044, lub przekazywać pocztowym pod adresem administracji pisma w Tczewie.

Na I kwartał 1926 r. można abonować „Żeglarza Polskiego” również na pocztę.

Prenumerata „Żeglarza Polskiego” wraz z miesięcznikiem ilustrowanym „Morze”, wynosi 8 zł 50 gr, które przekazywać należy do administracji „Żeglarza Polskiego”.

Cena 10 gr.

Komitet redakcyjny: J. R. Klejnot; inż. Fr. Fojut; inż. mor. A. Ciechanowski.

Nr. 9. Rok wydania piąty.

TCZEW, dnia 6 marca 1926 r.

Ogólnego zbioru Nr. 121

Nowa taryfa opłat portu gdańskiego

ważna od dnia 1 stycznia 1926 r.

Taryfa opłat ważna od dnia 1-go stycznia b. r. i przepisy wykonawcze do tej taryfy opłat stanowią doniosłe ujednoczenie i zgromadzenie w jedną całość taryf i rozporządzeń, które wraz z zasadniczą taryfą z r. 1923 stanowiły już zbyt obszerny źródłowy zbiór, w którym późniejsze pozycje kasowały poprzednie: trzeba było w końcu starannego badania, ażeby w rzeczywistości obowiązujących w ostatniej chwili opłatach się zorientować.

Zarząd portu gdańskiego i dróg wodnych na terenie Wolnego Miasta odczuwa dotkliwie niedostateczność wpływów, wobec czego Rada Portu ma tendencję do ich powiększenia. Budżet portu gdańskiego został zwiększony do 8,000,000 guldenów miast 5,100,000 guldenów roku poprzedniego. Nadwyżka wydatków nad dochodami w roku 1926 preliniowana jest na milion guldenów, które w połowie pokryła Polska i Gdańsk.

Ze względu na trudności i koszty żeglugi zimowej dla statków morskich (nap. opłaty za łamanie lodów) taryfa zasadnicza, poz. I. Opłata portowa od okrętów przychodzących i wychodzących drogą morską nie została na razie podniesiona i wynosi za każdy metr sześć. pojemności netto.

1. z ładunkiem przy wejściu i wyjściu po 0,08 g.

2. z balastem, (piasek, ziemia albo woda) i próżnych po 0,04 g.

Wyłącznie taryfa niższa (punkt 2) stosuje się do statków mniejszych niż 200 metr. sześć., do statków czysto osobowych, oraz wyładowujących, lub zabierających nie więcej ładunku niż przypada na czwarta część pojemności statku.

Całkowicie zwolnione są od opłat statki najmniejsze (o pojemności netto do 4m. sześć), prócz holowników, które płaca najmniej 8 g., statki szukające ładunku i w przeciagu dwu dob opuszczające port bez ładunku, statki zawijające jako do portu ukrycia, statki zawijające tylko dla nabrania paliwa, statki zawijające dla naprawy lub dla dopełnienia swego zaprowiantowania i wyekwipowania, statki wychodzące dla celów ratowniczych i wracające nie osiągnawszy celu, statki wykonujące jazdy próbne, statki pilotowe, łamacze lodów, statki opłacające roczne opłaty (yachty, statki rybołówcze, lichtugi portowe, łodzie), statki marynarek wojennych, statki kursujące na regularnych liniach transatlantycznych z Gdańska, do Gdańska lub przez Gdańsk od 8-go wyjazdu lub przyjazdu w przeciagu roku kalendarzowego, wreszcie statki które wyładowują i zabierają towarów mniej niż 1/10 część ich pojemności netto i wysadzają na brzeg i przyjmują pasażerów nie więcej niż 1/5 część normy maksymalnej. Te o-

statnie statki są jednak zwolnione jedynie od opłaty za wyjście z portu.

Opłaty powyższe są to opłaty za zawinięcie od stroży morza, lub wyjście na morze (wejścia Nowogoportu lub Neufähr). Prócz tego istnieje opłata za wejście lub wyjście przez szluzę w Einlage niezależnie od tego, czy są to statki morskie, czy też rzeczne. Inaczej opłacają przejście szluzy tylko tratwy. Prócz powyższych opłat istnieje opłata: roczne, przeważnie od statków mniejszych, opłaty od osób i towarów, opłaty nabrzeżne, opłata postojowa, opłata za światła i boje, opłata od statków używanych jako skład lub mieszkanie, opłata za pilotaż, opłata za łamanie lodu, oraz specjalne opłaty portowe.

(Dokończenie nastąpi.)

O ładunkach okrętowych.

Bawełna.

Samozapalność bawełny przypisać można różnym przyczynom. Jednym z najważniejszych powodów jest powolne łączenie się z tlenem powietrza oleju, którym często jest przesiąknięta surowa bawełna. Olej ten pojawia się przy użyciu źle nastawionych przyrządów do wyluszczenia bawełny, które łamiąc ziarno rozpryskują pewną ilość oleju, który z czasem przesiąka bawełnę. Przy zetknięciu się z powietrzem olej bawełniany łączy się z tlenem i

wytwarza przez to temperaturę często wystarczającą do samozapalenia się bawełny.

Inną przyczyną może być nadmiar wilgoci wytwarzający fermentację, która również podnieść może temperaturę bawełny aż do wywołującej samozapalenie się. Wilgoć ta pochodzi ze zwilżania bawełny przed jej prasowaniem, albo przed prasowaniem beli pod pretekstem uniknięcia rozerwania włókien, co praktykuje się głównie w Egipcie i w Indiach Wschodnich.

W Stanach Zjednoczonych nie zwilża się bawełny ani przy łuskaniu ani przy prasowaniu. Zdarza się jednak, że niesumienni plantatorzy każą zamoczyć bawełnę wewnątrz beli, aby zwiększyć jej ciężar. Właściciele fabryk do wyluszczenia podlegają wysokim karom pieniężnym za podobne manipulacje. Zresztą, aby ująć takie czyny, bele amerykańskie są zaopatrzone w etykiety wskazujące ich pochodzenie. Bele mokre zwilżone wewnątrz nazywają się „Water packed” (zapakowane z wodą), nie sprzedają się i łatwo je poznać można w porcie załadowania po silnym zapachu, który wydają. Jeżeli zdarza się mimo to, że zostana ekspedjowane do Europy, stać się to może jedynie przez nieuczciwość kupców.

Pożary bawełny zdarzają się bardzo często, jednak trzeba je przypisać raczej złej woli i głównie nierozsądności. Czasami wywołuje się zapalenie bawełny chcąc otworzyć bele o już zmienionej konsystencji, które długo leżały w magazynie.

Niebezpieczne są warunki samozapalenia się bawełny w ładowniach statku lub w magazynach portów bawełnianych, gdyż ogień nie objawiając się nazewnątrz tli powoili wewnątrz beli, i często spostrzega się go za późno. Gasić bawełnę można piaskiem albo mokremi szmatami, gdy to nie wystarcza, trzeba się uciec do silnych pomp lub gaśnic chemicznych.

Wiadomości handlowe.

Polepszenie się warunków zbytu drzewa polskiego w Anglii. W handlu drzewem polskim w Anglii nastąpiła w bieżącym sezonie dodatnia zmiana. Finansowa pozycja spedytorów (shippers) polepszyła się i stawki procentowe nie są tak rujnujące w handlu, jak w r. ub. W roku ub. bardzo znaczna część eksportu wysyłano z Gdańska

do konsygnacji; kupcy angielscy tak przyzwyczaili się do otrzymywania drzewa tanio iż odrzucili propozycje zawierania umów c. i. f. Miało to smutne następstwa dla spedytorów, z których nieliczni zaledwie zdołali uniknąć upadłości. Później jednakże konsygnacja stała się raczej wyjątkiem niż zasadą i handel c. i. f. odżył. Z chwila, gdy na rynkach skandynawskich zapanowała tendencja mocniejsza, spedytorzy mogli eksportować do Anglii z zyskiem, choć różnica w cenie między drzewem z Polski a drzewem z Finlandji jest ze względu na jakość nieunikniona. (Polskie drzewo jest lepsze).

Niesortowane drzewo białe (white-wood) osiągało ceny od L. 14,10 s. do L. 15 c. i. f. a drzewo ciemne (red-wood) od L. 14 do L. 14,10 s. Centy te rozumie się wszystkie c. i. f. Londyn. Na wybrzeżu zachodnim płacono więcej 10 s. do 12 s. 6 d. za standard ze względu na koszty przewozu. Drzewo polskie ma w tym roku lepszy zbył. Organizacja handlu polskiego polepszyła się ostatnio i importerzy, gdy zawierają umowy, mogą liczyć wogóle na dostawę towarów w terminach określonych przez kontrakty.

Konkursy motorów dla statków rybołówczych w Belgji i we Francji.

W Ostendzie odbędzie się w sierpniu r. b. międzynarodowy konkurs motorów dla statków rybołówczych. Byłoby pożądane w interesie naszego rybołówstwa morskiego wydać broszurę informacyjną o warunkach i wynikach tego konkursu, oczywiście z licznymi ilustracjami i opisami motorów.

Mniejsza lokalna wystawa tego rodzaju byłaby zapewne pożądana w Gdyni. Niestety krajowy wyrób motorów jest jeszcze mało rozwinięty.

Francuzi urządzili już jeden podobny konkurs w swym głównym porcie rybołówczym Boulogne. Narzekano na to, że nie były dostarczone dla niektórych motorów kadłuby łodziowe dla wypróbowania ich i porównania ze sobą.

We wrześniu r. b. francuski podsekretariat stanu dla spraw marynarki handlowej urządził konkurs motorów rybołówczych dla statków rybołówczych w La Rochelle, drugim co do znaczenia porcie rybołówczym Francji, nad zatoką Biskajską położonym.

nia dźwigów do ładowania węgla. Równocześnie wznowiono pracę w tartaku portowym.

Przybycie nowego Wysokiego Komisarza Ligi Narodów Van Hamela do Gdańska.

Dnia 3 marca rano przybył do Gdańska parowcem holenderskim Erato prof. Joost A. Van Hamel, nowomianowany Wysoki Komisarz Ligi Narodów w Wolnem Mieście. Witany był na przystani w imieniu Gen. Komisarjatu Rz. Polskiej przez radcę legacyjnego Kermenicza, prezydenta Rady Portu de Leesa, oraz przedstawiciela W. M. Gdańska. Tegoż dnia wizytował Wysoki Komisarz Senat W. Miasta i ministra Strasburgera, oraz przyjął przedstawicieli prasy. Przyjazd Wys. Komisarza droga handlowych okrętów holenderskich oraz przemówienie do przedstawicieli prasy świadczy o tem, że nowy Wys. Komisarz będzie mężem taktu i zrozumienia naszego stanowiska wobec W. Miasta.

Ruch statków T. A. „Sarmacja”.

Polskie statki handlowe Wawel i Wisła odbyły w połowie lutego miesięczny naprawę na stocznjach Schichau i International Shiph. and Eng. Co. w Gdańsku, poczem dn. 17 lutego Wisła odjechała do Leith i Grangemouth, 2 zaś Wawel do Antwerpii i Amsterdamu. Oba parowce odplynęły z mieszalnym ładunkiem.

Ruch portu Lipawy.

W czasie od 22 do 28 lutego zawinęło do portu 16 statków o łącznej ładowności 5 994 ton rej. netto. Statki te przywoziły 1016 ton zboża, 2500 beczek śledzi, różnych towarów ok. 1000 ton oraz w ruchu tranzytowym morskim — drzewo z Windawy i Pawłostu. Węgla nie było.

W tym samym czasie wyszło 15 statków o łącznej ładowności 4281 ton. rej. netto, przeważnie pod balastem, reszta wywoziła drobne ilości tartego drzewa, grochu (170 t.) i lnianego siemienia (330 t.) do Oslo.

Pomoc rządowa dla właścicieli uszkodzonych kutrów.

Jak komunikuje „Rybak Polski”:

Poszkodowani przez burzę właściciele kutrów rybackich z Gdyni otrzymali nadzwyczaj wydatną pomoc. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych udzieliło 2006 zł bezzwrotnej pomocy przydzielilo z lasów rządowych drzewo na naprawę statków po cenach 50 proc. niżej taksy rządowej i wystarało się o kredyt 4 proc. dla rybaków na zapłatę naprawy statków. Oprócz tego Centrala Ligi Morskiej i Rzeczej również wysłała na ręce Naczelnika Morskiego Urzędu Rybackiego 675,— zł, które zostały podzielnione między najuboższych i najbardziej potrzebujących pomocy rybaków z Gdyni i Oksywskich Piasków.

Kronika portowa.

Ruch w porcie gdańskim w m-cu lutym.

Od dnia 1. 2. do dnia 28. 2. włącznie zawinęło do portu 20 statków o łącznej pojemności 21045 ton rej. brut. W tym samym czasie opuściło port 21 statków o łącznej pojemności 23378 ton rej. brut.

Przywóz towarów ogranicza się do 6 ton ładunku mieszanego. Pasażerów przybyło 29 z Francji.

Wywóz, który kierował się wyłącznie do portów bałtyckich, stanowią

22 802 tony węgla. Pasażerów wyjechało do Francji 212, do Szwecji 2.

W stosunku do poprzedniego miesiąca ruch statków zwiększył się i wywóz węgla okazał się większym niż przewidywano.

Budowa portu w Gdyni.

Ruch budowlany w porcie zaczyna się ożywiać. Z dniem 1-go marca rozpoczęto przygotowawcze roboty ziemne na molo południowym dla ustawie-



Podróże morskie i sport wodny

Podróż bez załogi przez Atlantyk.

III.

Alain Gerbault żeglował na swym yachcie sam, jednak statek był przystosowany dla wygodnego spania aż sześciu osób. Z tego widać, w jakiej mierze prowadzenie yachtu wymagało wyjątkowego wysiłku jego kapitana i załogi w jednej osobie.

Głębokość kadłubu yachtu ma dla podróży tą zaletę, że mimo wygodnej wysokości wewnętrznych pomieszczeń dla wyprostowanego człowieka „Firecrest” nie ma nadbudówek stanowiących dodatkowy opór dla wiatru oraz poważną trudność w bieganiu od steru ku masztowni i na czoło żaglowca. Zamiast nadbudówek „Firecrest” ma tylko dwie luki świetlkowe oraz dwie luki wejściowe-pod pokład-jedną przed masztem, druga zaś pomiędzy świetłkami dla dostania się do dwu głównych kajut żaglowca. Zrab (kokpit), z którego Gerbault sterował, znajdował się już przy samej tylnej stewie i nie ma połączenia z wnętrzem yachtu. Ma to tę ujemną stronę, że gdy prowadzący znajduje się wewnątrz yachtu i np. gotuje lub odpoczywa, a nagle zmiana w warunkach żeglugi wymaga jego niezwłocznej obecności przy kierownicy steru, musi on w pierw z luki wchodowej, położonej bliżej masztu wydstać się na pokład i dopiero z niego skoczyć do zrzebu dla ujęcia kierownicy. Zwykle zaś przez drzwi kajuty, prowadzące do zrzebu obserwować można kierownicę i szybko się do niej dostać. Zaletą natomiast takiego zupełnego odgródnienia zrzebu od wewnętrznych pomieszczeń jest zupełna wod szczelność tych ostatnich, natomiast zrab, posiadając dno wyższe niż poziom morza jest typu automatycznie opróżniających się i to w pełnym znaczeniu tego słowa, gdyż każda ilość wody z załamującej się nad pokładem fali może spłynąć do morza przez rurki łączące dno zrzebu z podwodnym poszyciem yachtu. Taki zrab jest jednak z konieczności płytki i zbyt wielka masa spadającej wody może splukać sternika za burzę. Nawet przywiązanie się niewiele może pomóc; to też pod-

czas przejścia najsilniejszej fali orkanu w drugiej połowie drogi. Alain Gerbault rozsądnie wolał się wdrapać do połowy wysokości masztu, gdyż ładunek kilkudziesięciu ton wody który był się przesunął nad jego yachtem uduśliłby go przy sterze, grzebiąc pod sobą pokład yachtu zbyt gwałtownie iżby przewlekle.

Początek podróży Alain Gerbault.

Podróż swą Gerbault rozpoczął nie na brzegach Atlantyku, lecz przy brzegu modrych wód morza Śródziemnego, nad francuską Riwjerą. Tu przyprowadził yacht swój z Anglii i ćwiczył się w żegludze krążowniczej przez dwa lata. Został w tym czasie championem gry w tenisa, jednak, jak twierdzi, rzeczy ziemskie już go więcej nie nęciły. Od chwili zżycia się ze swym stakiem został marynarzem duszą i ciałem.

25 kwietnia, o najpiękniejszej porze wyruszył z Cannes opuszczając stanowisko kotwiczne obok Perletty, słynnego yachtu; dwu Francuzek, które dokonały na nim podróży na Kretę i do Grecji. Jednocześnie z Gerbault opuścił Cannes wielki yacht żaglowy Lavengro, w tym samym kierunku, lecz gdy nazajutrz rozpoczęła się silna i typowa dma na zatoce Liońskiej, Lavengro

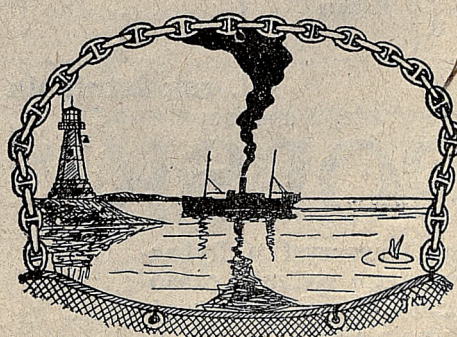
zawrócił, uciekając przed falą i wiatrem, Firecrest natomiast dzielnie żeglował dalej.

Nazajutrz rozegrał się w całej pełni przykry miejscowy wiatr gwałtowny, — mistral. Gerbault zmuszony został położyć swój żaglowiec w pławę (drywę), zmniejszając żagle iaknajwięcej i stając czołem ku wiatrowi pod kątem 45 stopni, tak że statek nie miał biegu lecz trzymał kierunek ukośny do fali. Jednak co kwadrans większa fala wdzieriała się na pokład.

Dni 29 kwietnia wicher północno-zachodni zaczął zniżać ku zachodowi i jednocześnie osłabł. Fala jeszcze była wielka. Teraz chociaż kontynuowanie podróży było możliwe, „Firecrest” posuwał się naprzód bardzo powoli, grzebiąc się w zbyt wielkiej w stosunku do wiatru fali. W takich wypadkach gdy fala jest większa niż wiatr, najwięcej jest narażony linospizat. Uderzał się wciąż (fal) dziobaka (foka) i ten żagiel spadł do wody, zawisając oczywiście na sztach. Wydostanie tego wysuniętego żagla z wody przy pomocy akrobatycznych sztuczek wykonanych na ościeniu (bukszprycie) odbyło się bez komplikacji.

Pierwszego maja „Firecrest” znalazł się w pobliżu Minoriki.

(Ciąg dalszy nastąpi.)



Nasz wywóz morzem.

Dane prowizoryczne.

Objaśnienie skrótów: par. — parowiec, żagl. — żaglowiec, żagl. z mot. — żaglowiec z motorem, hol. — holownik, licht. — lichtuga (berlinka) morska, mot. — motorowiec. Ang. — angielski, belg. — belgijski, duń. — duński, est. — estoński, fr. — francuski,

fsk. — fiński, gd. — gdański, hld. — holenderski, lit. — litewski, lot. — lotewski, niem. — niemiecki, norw. — norweski, pol. — polski, szw. — szwecki.

Maklerzy: (Art) — Artus, (B i S) — Behnke i Sieg, (Bg) — Bergenske, (D-S) — Danziger Schiffahrtskontor, (Gw.) — Ganswindt, (Hg.) — Hartwig, (Lcz) — Lenczat, (Pw) — Prowe, (Rhd.) — Reinhold.

Liczby oznaczają ładowność statków w tonach netto (1 tona — 2.83 m³).

Wywóz polskiego węgla przez port gdyński.

(22—23 lutego).

22 lut.: lit. par. Stephonie 437 do Abenraa (Elihor), szw par. Astrid 660 do Klagshamn (B i S).

25 lut.: duń. par. Erinndring 425 do Madinedmud (B i S).

26 lut.: szw. par. Helios 924 do Göteborg (B i S)

Statki powyższe wywoziły łącznie 5950 ton węgla.

Wywóz polskiego węgla przez port gdański. (23 lut. — 1 marca).

23 lut.: szw. par. Amazone 378 do Norrköpingu z koksem (Bg), szw. par. Lork 927 do Aarhus (B i S), duń. par. Danery 938 do Bantholmu (Bg).

24 lut.: szw. par. Fyrileif 495 do Halmstadu (B i S), szw. par. Elsi 826 do Aarhus (B i S), norw. par. Damps VI 1127 do Göteborgu (B i S), szw. par. Felicia 687 do Rönneby (Bg), szw. par. Anni 698 do Helsingborgu (B i S), niem. par. Fanal 299 do Kopenhagi (Rhd).

25 lut.: gd. par. Oberpräsident Dellbrück 620 do Kłajpedy (Rhd).

26 lut.: szw. par. Maerta 926 do Göteborgu (B i S), szw. par. Nordöst 628 do Halmstadu (B i S), lot. par. Gauja 895 do Rygi (Bg), szw. par. Dagmar 648 do Sztokholmu (Bg), szw. par. Ros-hagen 823 do Sztokholmu (Bg).

27 lut.: szw. par. Fyglia 978 do Sztokholmu (B i S).

28 lut.: szw. par. Excelsior 871 do Göteborgu (B i S), duń. par. Smut 1980 do Kopenhagi (Art).

1 mar.: szw. par. Pan 526 do Halmstadu (B i S).

Statki powyższe wywoziły łącznie 33.000 ton węgla.

Wywóz polskiego drzewa przez port gdański. (23 lut. — 1 marca).

23 lut.: niem. hol. Schulau z licht. Hohenfelde 710 do Amsterdamu i Wulksfelde 619 do Dordrechtu (D—S), niem. par. August Blume 367 do Rotterdamu (D—S).

24 lut.: niem. par. Arnold Köpke 430 do Hull (Bg), niem. par. Elbing I. 251 do Antwerpji z drz. i tow. (B i S), niem. par. Hernia 332 do Delfzylu (D—S), niem. par. Alfred 895 do Londynu (B i S), szw. par. Mercurius 272 do Swansea (Bg), niem. mot. Dietrich Boonekamp 582 do Westhartlepol z kopalniakami (B i S).

25 lut.: niem. par. Rückfort Otto Ippen XVII 242 do Kopenhagi (Scharenberg).

26 lut.: niem. hol. Enak z licht. Neuenfelde 613 i Naion 373 do Amsterdamu (D—S), niem. par. Bodwild 568 do Antwerpji z zb. i drz. (Bg), niem. par. Fricka 1580 do Bonessu z kopalniakami (Bg), niem. par. Primas 493 do Ostendy z drz. i owcami (D—S), niem. par. Dione 657 do Hull (D—S), duń. par. H. A. Hansen 718 do Londynu (Bg).

27 lut.: gd. par. Pregel 190 do Hamburga z drz. i tow. (B i S), szw. par. Dalhem 642 do Tynedocku (Bg), niem. par. Elbing II. 340 do Antwerpji z tow. i drz. (B i S).

1 mar.: ang. par. Majorka 589 do Leith z drz. i tow. (Rhd), duń. par. Hamlet 804 do Londynu (B i S).

Statki powyższe wywoziły łącznie 38.700 m³ drzewa.

Wywóz polskiego zboża przez port gdański. (23 lutego — 1 marca).

23 lut.: niem. par. Oderstrom 157 do Holbäk (H. Jörgens).

25 lut.: niem. par. Hannah-Blumenthal 987 do Rewla z zb. i cukrem (Lcz).

26 lut.: niem. par. Bodwild 568 do Antwerpji z zb. i drz. (Bg), niem. par. Orla 628 do Rygi z zb. i tow. (Rhd).
Statki powyższe wywoziły łącznie 3 000 ton zboża.

Wywóz polskiego cukru przez port gdański. (23 lutego — 1 marca).

25 lut.: niem. par. Hannah-Blumenthal 987 do Rewla z zb. i cukrem (Lcz).

26 lut.: szw. par. Iris 169 do Lipawy z tow. i cukrem (Rhd).

27 lut.: niem. par. Svanhild 555 do Rotterdam (B i S), niem. par. Brake 330 do Amsterdamu (Rhd).

Statki powyższe wywoziły łącznie 2 600 ton cukru.

Wywóz polskich produktów naftowych przez port gdański. (23 lutego — 1 marca).

25 lut.: duń. par. cysternowy Dania 588 do Kopenhagi z gazolina (B i S).

27 lut.: hld. hol. Limburg z licht. cyst. Frisia 710 do Londynu z smarami (Wolff).

Statki powyższe wywoziły łącznie 2 400 ton produktów naftowych.

Żeglarze morscy i rzeczni
Spedyтары i maklerzy okrętowi
Urzednicy portowi i brzegowi
Urzednicy i pracownicy zarzadzow drog wod.
Marynarze wojenni
Sportowcy — yachtsmeni
oraz

Wszyscy Przyjaciele Żeglugi

czytują i abonują

„Żeglarza Polskiego“

Najtańsze pismo fachowe w Polsce.

„Archiwum Rybactwa Polskiego“

miesięcznik

wychodzi w Bydgoszczy.

Prenumerata kwartalna 10,— zł.

Adres administracji:

Bydgoszcz, Zacisze 7.

„Hotel Centralny“

Tel. 16 Tczew, Rynek 2. Tel. 16.

właśc. Stanisław Klarowski

Wyborna kuchnia.

Stare wina.

Rzetelna obsługa! Rzetelna obsługa!

Centralne ogrzewanie.

Ruch okrętowy w porcie gdańskim.

Ruch okrętów przewidywany.

Do Gdańska zawinął, zawinie data		Z Gdańska odpływie dokąd		Nazwa okrętu	Towarzystwo okręt. wzgl. makler
1. 3.	z Lipawy	do Nowego Jorku	2. 3.	Lituania	Baltic-America-Line
22. 3.			23. 3.	Estonia	
8. 3.	„ Londynu	„ Londynu	12. 3.	Smoleńsk	Ellerman i Wilson
15. 3.	„ Hull	„ Hull	19. 3.	Kowno	Lines Agency Coy Ltd.
6. 3.	„ Lipawy	„ Londynu	6. 3.	Baltara	United Balt. Corp.
9. 3.	„ Londynu	„ Kłajpedy i Lipawy	10. 3.	Baltriger	„
13. 3.	„ Lipawy	„ Londynu	13. 3.	„	„
16. 3.	„ Londynu	„ Kłajpedy i Lipawy	17. 3.	Baltara	„
20. 3.	„ Lipawy	„ Londynu	20. 3.	„	„

Dwutygodnik

VII. rok istnienia

wychodzi 15-go i ostatniego każdego miesiąca

„RYBAK POLSKI“

wydawnictwo Wielkopolskiego Towarzystwa Rybackiego w Poznaniu, jedyne tego rodzaju czasopismo, ilustrowane, poświęcone popularyzowaniu rybactwa, informuje o najaktualniejszych sprawach ze wszystkich działów praktycznego i teoretycznego rybactwa, o ruchu towarzystw rybackich, rozporządzeniach władz, cenach ryb w całej Polsce i t. d.

Prenumeratę roczną wynoszącą 16.— zł., płatną w ratach kwartalnych po 4.— zł, można zamawiać przez pocztę (listowego).

Adres Redakcji i Administracji: P o z n a ń, ul. Mickiewicza nr. 33.

Konto P. K. O. 206454. — Okazowe numery na żądanie bezpłatnie.